

KOSTEL PANNY MARIE A SV. JERONÝMA V EMAUZÍCH

Praha 2 – Nové město, Vyšehradská

Postaveno: 1372

Architekt: –

Rekonstrukce: 1953–1954

Architekt: Bedřich Hacar

Rekonstrukce: : 1966–1969

Architekt: František Maria Černý

Historie

Kostel Panny Marie je součástí pražského Emauzského kláštera. Ten byl založen roku 1347 z popudu Karla IV. a jeho posláním bylo stát se místem, kde by bylo možné sloužit mše nikoliv v latině, ale ve staroslověnské. Samotný kostel Panny Marie a sv. Jeronýma byl vysvěcen na Velikonoční pondělí roku 1372 a obřad probíhal za přítomnosti panovníka, arcibiskupa i řady velvyslanců evropských zemí. Klášter se stal významným centrem vzdělanosti a náboženského dění. Nijak výrazně nebyl poznamenán ani husitskými bouřemi: tehdejší klášterní komunita již dříve vyjadřovala náklonnost ke kališníkům, kteří klášter několik následujících let kontrolovali. Roku 1636 přešel pod správu ze Španělska přišedších benediktinů a měl se stát základnou šíření kultu Panny Marie Montserratské. V tomto období také začíná barokní přestavba, která pokračuje až do druhé poloviny osmnáctého století. Roku 1712 byly k západnímu průčelí kostela dostavěny věže, snížena naopak byla sedlová střecha objektu. Roku 1880 přešel objekt pod správu Beuronské kongregace benediktinů, která nechala z kláštera odstranit prakticky veškeré barokní zařízení. Malby Emauzského cyklu tak byly jedinými nástěnnými malbami, jež nebyly nahrazeny novými. Značná část zásahů Beuronské kongregace však byla zničena při náletu roku 1945: 14. února byla prakticky zbořena polovina kostela, ostatní budovy zničil oheň. Klášter se neměl z ran války hned vzpamatovat: v roce 1950 musel být řádem benediktinů opuštěn a přešel pod správu státu. Ten areál rozdělil mezi Československou akademii věd a fakultní nemocnici. V letech 1953–1954 byly podle projektu Bedřicha Hacara obnoveny části kleneb a krovu. Roku 1965 vyhrál František Maria Černý soutěž na rekonstrukci kostela, v souladu s tehdejšími architektonickým směřováním se kostelu dostalo zásadní proměny za použití železobetonových skořepin, a to mezi lety 1966–1969. Po revoluci byl objekt navrácen řádu benediktinů.

Popis objektu

Prostor kostela je členěn na jednu hlavní a dvě boční lodě. Ty jsou zakryty velmi charakteristicky pojatou střechou, jež je tvořena průnikem dvou železobetonových stěn. Tyto stěny mají přibližně tvar trojúhelníků, jejichž horní vrcholy jsou zakončeny kovovými, pozlacenými špicemi.

Rekonstrukční práce, jež začaly po revoluci, unikátním způsobem spojily barokní období kostela s beuronským. Roku 2003 byl do kostela umístěn nový oltář dle návrhu Karla Stádníka, ten je též autorem reliéfu Poslední večeře, jež zdobí přední stranu oltáře. Autorem svatostánku je Ondřej Šefců. Obě stěny presbytáře zdobí fresky, u pravého pilíře je instalována socha sv. Josefa, jež nese na ruce Ježíše. Za povšimnutí stojí gotické sedile na jižní straně. Litoměřická diecéze do presbytáře věnovala gotickou křtitelnicí. Během rekonstrukce kostela byl objeven zlomek gotické malby z přelomu šedesátých a sedmdesátých let čtrnáctého století, autorství je připisováno dílně okruhu Mistra Theodorika.

Na bočním oltáři byla dříve situována dřevěná socha Madony Montserratské. Vznikla někdy před rokem 1635 a pro svou mimořádnou vzácnost není běžně přístupná veřejnosti. Nyní je možné v prostorách kostela spatřit jinou sochu Panny Marie: v závěru severní lodi je umístěna pískovcová socha z 80. let 19. století.

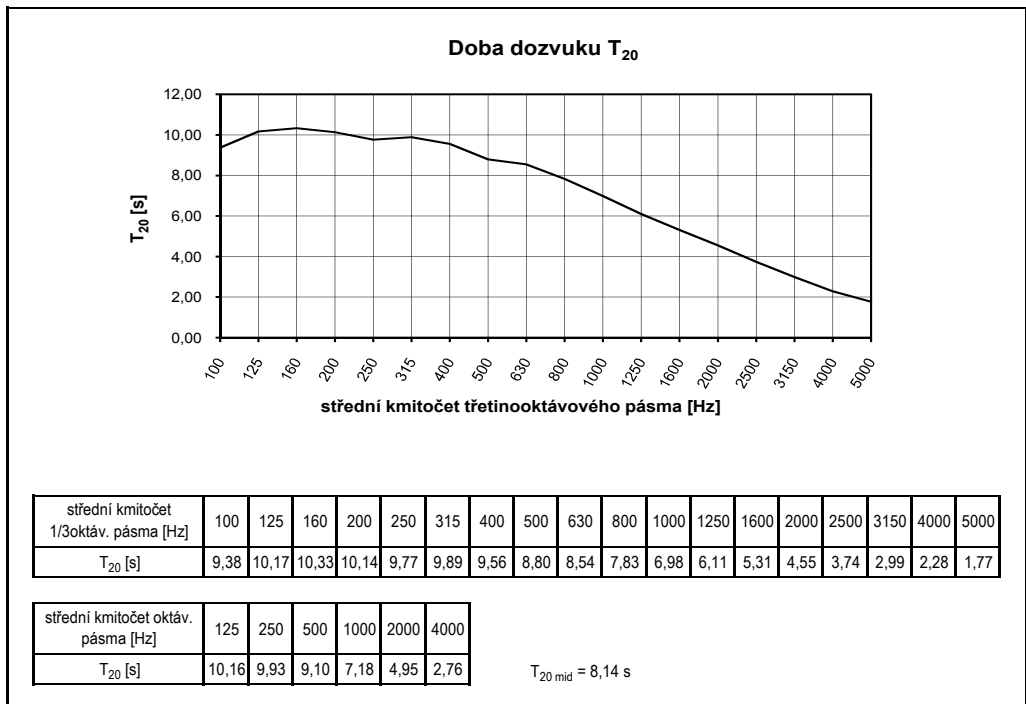
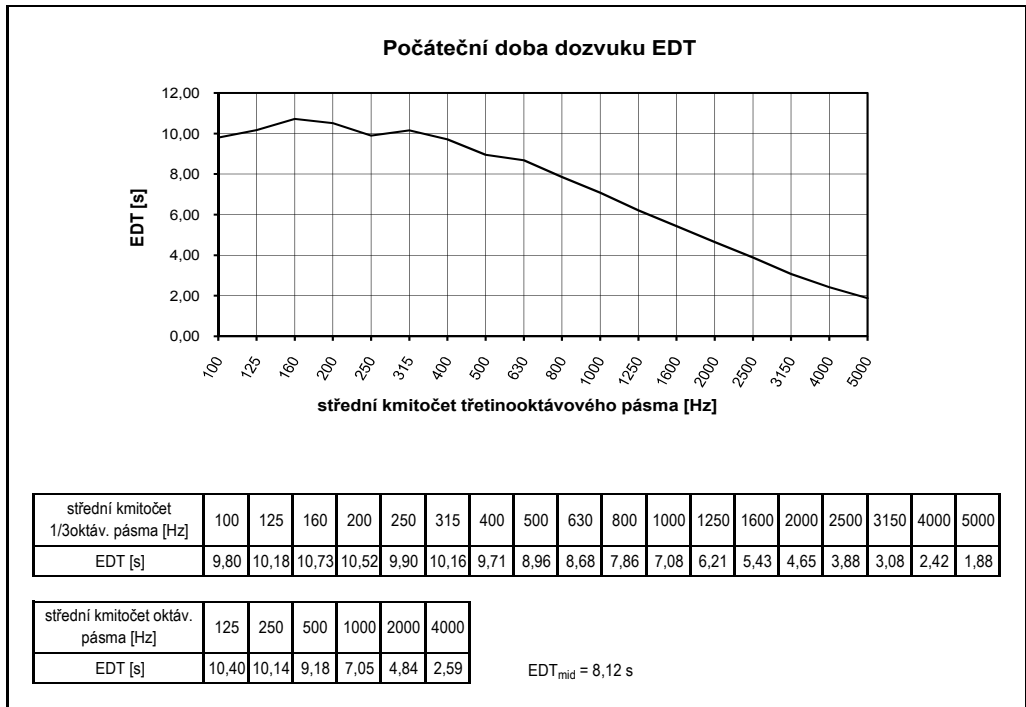
KOSTEL PANNY MARIE A SV. JERONÝMA V EMAUZÍCH

Základní rozměrové charakteristiky prostoru

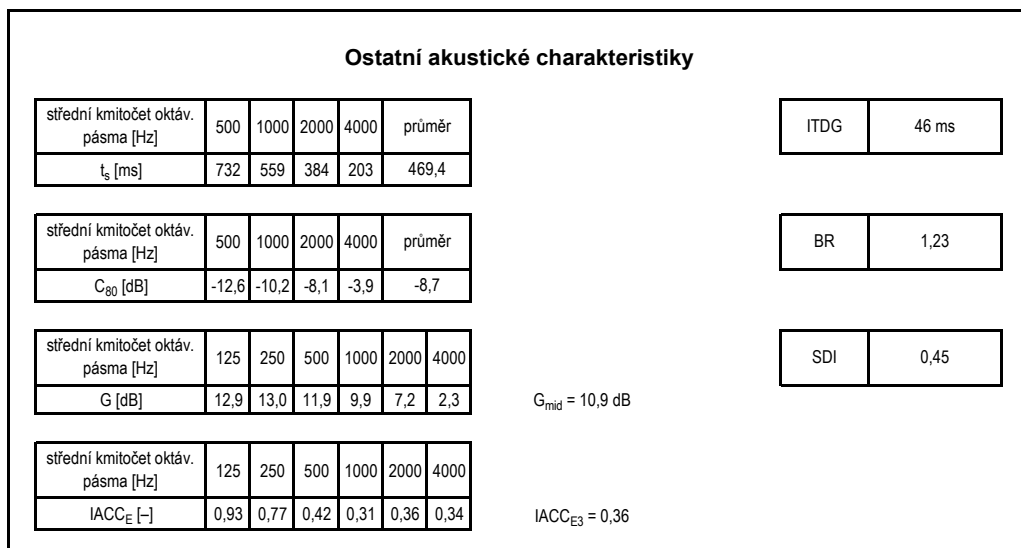
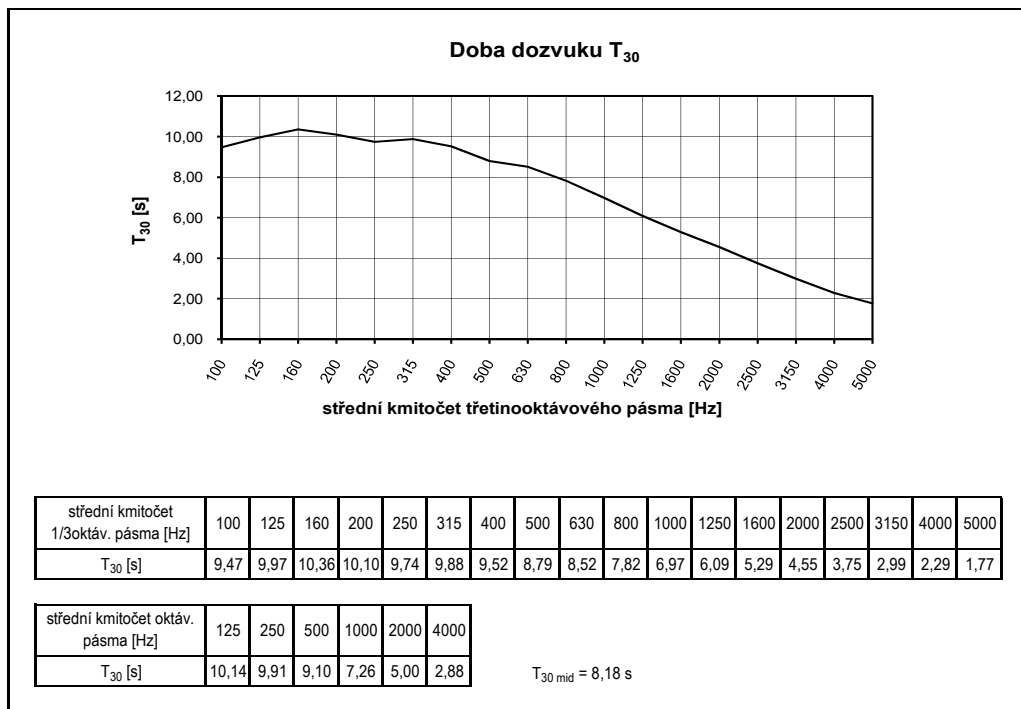
Objem [m ³]	17 234
Půdorysná plocha [m ²]	1188
Délka [m]	53,3
Šířka [m]	22,6
Výška [m]	15,4
Kapacita [osob]	cca 132
Objem na 1 osobu [m ³]	cca 130,6
Poměr výška : šířka	0,68
Poměr délka : šířka	2,36

Naměřené akustické charakteristiky prostoru

Naměřené akustické charakteristiky prostoru

Hluk pozadí při měření: $L_{Aeq} = 30,8 \text{ dB}$